obsteret fratris regtin. Vexor nanq; ne qs privata amicitia Adonia
par" cognita, trajector agat: qs ego simora ope mihi audio, ambire, ubi
gare de Regen, ne qd de absente incognita ita statuat; fingere ne
vba, qb. crimines, qd vire illo dolo a fraude. Ubiran illi, qj impio ausu
har ita fiunt, qj vero, a qj de, a qj. ita immortalem scelerum
rum videren, ita lucem videamq, ille ipse, q nunc scelerib suis ip
rox atqs potang est, ubi malis gaudiis, malitia sua grave vidat
pocrat. Ita sc. opto, optant a mecum oes boni, q agre ferat hoc, qd Adon
nisi ut ope tonely Adde, ut patrem Alonsum in plurima mala
ex patrio regno fugiatet, eundeqs rapinam, inertq qd agat, ut hinc
nec spectaculum efficiat. Dein a hoc ergo eodem pacto regs vipe liceat
Lovisi hic sine dedecore, mags mori, ubi te tandem rogo, obsecro, obtestor,
Rex pissi, ut miseris sis rebs maturè subveniat; i, qso, obviam injuriis
Adonia, noli jam regnū hoc q soly a sanguine familiæ Adonia
regia tabescere. q.

Johann Joachim
Crossā Silesij.

Posterior ORATIONIS ADHERBALIS
in hypothesi,
qua
CAROLO M. nato majori CAROLI I.
Stuarti filio, querela effingitur,

i n i t i o.

Serenissimi Principes, Pater meus Carolus Stuartus, beatissimæ memoriæ, non Regni tantum Britannici procurationem existimabat suam, sed & jus ac imperium ejus penes se esse habitratus, simul erubebatur domi militiæq; quam maximo usui esse Populo suo, Vos verò Cognatorum, Vos affinium loco ducebat. Credebat enim si id omne fecisset, quod jura amicitiæ exigerent, in vestra amicitia Exercitum, divitias, munimenta Regni se habituram. At verò talia et alia quùm cuncta animo, nec quicquam mali à Civibus suis sibi metueret, ecce nonnulli omnium, quos terra adit, crudelissimi, ne dicam scelleratissimi, omni cùm divino, tùm humano jure contempto, Patrem meum, etiam à Stirpe | Cognatum et Amicum Vestrum, Regno, fortunisq; omnibus deturbârunt, ipsumq; ad fatale regnum raptum, publicè sacrificis carnificis truncari curarunt: Nec crudelitate hac contenti illi vivunt, et expatiati adhuc sanguinis sunt sitientes, dum me quoq; legitimum Regni Hæredem ac Successorem Regno avitoq; ejectum, capitisq; condemnatum è medio tollere cupiunt. O inauditas à Patricidis Anglis mihi illatas, injurias! quò nunc me vertam? Ego equidem, quoniam eò miseriarum veni, vellem potius ob mea, quàm ob Majorum meorum beneficia posse me à Vobis petere auxilium, ac maxima debere mihi